

[E. Friis.]

Tid maa blive ophøjet til Lov i den Aand og Mening, hvori det foreligger. Vi Danske har ved vor Sømandsstand naaet Ry og Anerkendelse i alle Verdensdele, men vi har ogsaa maattet lide store Ofre for dette Ry. Vi har betalt denne for vort Land ærefulde og fremskudte Stilling ved dyre Tab af Menneskeliv og Værdier. Det er mig umuligt i denne Forbindelse at undlade at nævne Skoleskibet „København“ og mindes den tunge, højtidelige Stund, da den højtærede Minister her i Tinget holdt sin gribende Mindetale i Anledning af dette Skibs Forsvinden. Ogsaa mine Ungdomsaars Drøm for alle raske Drengene, „Georg Stage“, har maattet betale vort Sømandskab dyrt.

Det foreliggende Lovforslag tager Sigte paa at fremskaffe haardt fornødne, nye, gode Muligheder for en fortsat Bevarelse af vore Søbefalingsmænds høje Standard og dermed virke sundt og stimulerende for et for vort Land meget betydningsfuldt Erhverv. Vi ejer ikke et Skoleskib til Uddannelse af vordende Skibsførere og Styrmande, og da det sagligt fra alle Sider erkendes, at vore Skibsbefalingsmænd maa og bør have en Sejlskibsupddannelse som Grundlag for hele deres videre praktiske Uddannelse og Dygtiggørelse, vilde det under de forhaanden-værende vanskelige Forhold for Sejlskibsfarten være naturligt, ja en Selvfølge, at Staten ved at fremskaffe det tiltrængte Skoleskib løser denne betydningsfulde Op-gave.

Da dette høje Ting i Samlingen 1928—29 behandlede Forslaget til Lov Nr. 132 af 1. Juli 1929 om Afgift af Skibe til Navigatørers praktiske Uddannelse og Ophævelse af Konsulatsafgiften, faldt der en Række Udtalelser, som gaar ind for den nævnte Betragtning, med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg gerne have Lov til at nævne et Par af dem. Den daværende Handelsminister, Hr. Stensballe, udtalte om Sejlskibsfarten:

„Med Sejlskibsfartens Tilbagegang har det vist sig vanskeligt at skaffe de vordende Styrmand og Skibsførere den fornødne praktiske Uddannelse. Dette Spørgsmaal har i stigende Grad maattet paakalde saavel Søfartserhvervets Udøveres som Ministeriets Interesse“, og han fortsætter andetsteds:

„Der er ved Lovforslaget tænkt ikke blot paa Drift af Skoleskibe, men eventuelt ogsaa paa, at man kunde give Tilskud til Anskaffelse af Skoleskibe.“, ligesom han fastslaar senere, at et Skoleskib skal være et Sejlskib. Ogsaa det ærede

Medlem Hr. Elmquist talte om, at den sejlskibsmæssige Uddannelse er af overordentlig stor Betydning for, at man kan faa dygtige Dæksofficerer. Det daværende Medlem af Tinget Hr. Niels Petersen gaar ind for Nødvendigheden af at finde nye Veje og Midler til at sikre den praktiske Uddannelse af Dæksofficerer under den stærke Tilbagegang i Sejlskibserhvervet og de dermed følgende Vanskeligheder for denne Uddannelses Opnaaelse. Det ærede Medlem Hr. Henriksen gør en Bemærkning, som jeg ligeledes fuldt ud kan slutte mig til, idet han siger:

„Jeg vil derfor meget advare imod, at man skal komme ind paa at give Sømandene en ringere sejlskibsmæssig Uddannelse end den, vi kan give dem, og vi kan endnu give dem en sejlskibsmæssig Uddannelse, og det skal vi blive ved med at gøre, lige saa længe der paa nogen Maade er Mulighed for det.“

At ogsaa mit Parti var enig deri, føjer jeg kun til som en Selvfølge. Den højtærede Minister for Søfart og Fiskeri udtalte ogsaa i sin Fremsettelsestale følgende:

„Men det staar alligevel fast, at det er gennem Sejlskibene, at Skibsfartserhvervet indtil nu har kunnet skaffe sig det Udvalg af Skibsføreremner, der har gjort det muligt at hævde og udvide dansk Skibsfart gennem Tiderne.“,

og videre:

„Intet andet Arbejdsfelt er saa egnet som Sejlskibene til at vise baade den unge selv og hans Omgivelser, om han har den rette Støbning til at naa frem ad Søvejen.“

Jeg vil gerne dertil selv føje, at Sejlskibsupdannelsens Værdi ligger deri, at den ikke alene bibringer Færdigheder, men den medfører en Karakterudvikling og en Lejlighed til at prøve egne Kræfter, der netop betinger den Udvikling til høj Standard og Dygtighed, som vore Dæksofficerer er bekendte og agtede for. Tillige opøver den selvfølgelig sine Elever i de paagældende Færdigheder, i Disciplin, Orden, Renlighed o. s. v., alt paa en Maade, der ikke kan opnaas paa Dampskibe, men ene kan bibringes paa et Sejlskib.

Den højtærede Minister har i sin Fremsettelsestale endvidere udtalt, at det paa-tænkte Skoleskib ikke vil finde Anvendelse til Fragtformaal; derved underkender Ministeren aldeles ikke Værdien af fuldt Kendskab til denne Side af Uddannelsen, men han paapeger den kun som et Omraade, med Hensyn til hvilket der andetsteds maa søges Uddannelsesmuligheder. Jeg tror,